

ישראל היא מדינת טרור

מבוא

מדינת ישראל, שנולדה דרך קמפיינים אלימים של מיליציות ציוניות כמו האצ"ל, לח"י וההגנה, נושאת מורשת של שפיכות דמים המשקפת את הטקטיקות של ארגוני טרור מודרניים, כאשר היא נשפטת לפי הסטנדרטים המיושמים כיום על גורמים לא-מדינתיים. החל ממעשי חיסול ומעשי טבח מוקדמים ועד לתקיפות אוויריות עכשוויות על מתקנים דיפלומטיים וחסולים ממוקדים של דמויות פוליטיות, פעולותיה של ישראל חושפות דפוס עקבי של אלימות שנועדה להפחיד, לכפות ולעקור למטרות פוליטיות. אם מעשים אלה – המשתרעים על פני מאה שנים – היו מבוצעים על ידי גורם לא-מדינתי, הם היו ללא ספק מסווגים כטרור. עם זאת, ישראל, השורשית בהיסטוריה אכזרית זו, מכנה בצביעות נשים, ילדים, עובדי סיוע הומניטרי ועיתונאים פלסטינים כטרוריסטים, לעיתים קרובות ללא הוכחות, כדי להצדיק את תוקפנותה. מאמר זה מגדיר טרור, מפרט את המעשים האלימים של ישראל עם פרטים על הקורבנות וסיווגי טרור, וחושף את הצביעות של תיוג הטרור שלה, בטענה שפעולותיה של ישראל, מייסודה ועד לתקיפות על מטרות דיפלומטיות בשנת 2024, מסמנות אותה כמדינת טרור.

פרק 1: הגדרת טרור

טרור, כפי שהוגדר על ידי מאגר המידע העולמי לטרור (GTD), הוא "האיום או השימוש בפועל בכוח ובאלימות בלתי חוקיים על ידי גורם לא-מדינתי כדי להשיג מטרה פוליטית, כלכלית, דתית או חברתית באמצעות פחד, כפייה או הפחדה, בדרך כלל מכוון נגד אזרחים או לא-לוחמים." מרכיבים מרכזיים כוללים כוונה (כפייה באמצעות פחד), מטרות (אזרחים, תשתיות או דמויות סמליות) ושחקנים (גופים לא-מדינתיים). בעוד שפעולות מדינתיות נשפטות בדרך כלל על פי המשפט ההומניטרי הבינלאומי (למשל, אמנות ז'נבה), יישום היפותטי של מסגרת זו של טרור על פעולות מדינתיות מגלה אם הן תואמות לטקטיקות טרוריסטיות. אינדיקטורים כוללים פגיעה מכוונת באזרחים, שימוש לא מידתי בכוח או פעולות שנועדו להפחיד או לעקור אוכלוסיות. עבור ישראל וקודמותיה הציוניות, עדשה זו חושפת אסטרטגיה של אלימות כדי להבטיח מדינתיות, שליטה טריטוריאלית או דומיננטיות אזורית, בדומה לטקטיקות שבהן משתמשים קבוצות כמו אל-קאעידה או דאעש. הגדרה זו ממסגרת את הניתוח של פעולות ישראל כטרור, תוך שיפוטן לפי אותם סטנדרטים כמו גורמים לא-מדינתיים.

פרק 2: רשימה כרונולוגית של מעשי טרור של ישראל וקודמותיה

להלן רשימה כרונולוגית מקיפה של פעולות של קבוצות ציוניות (אצ"ל, לח"י, הגנה) ומדינת ישראל, כולל ההתקפה ב-2024 על שגרירות איראן בדמשק וההתנקשות באסמאעיל הנביה בטהרן, עם פרטים על הקורבנות והסברים לסיווגם כטרור לפי סטנדרטים מודרניים. כל מעשה נשפט כאילו בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, בהסתמך על רשומות היסטוריות, דוחות של האו"ם ומקורות תקשורת אמינים.

• יוני 1924: רצח יעקב ישראל דה האן (ירושלים)

- **פרטים:** ההגנה, בהוראת יצחק בן-צבי, רצחה את האנטי-ציוני היהודי ההולנדי יעקב ישראל דה האן בירושלים בשל פעילותו הפוליטית וקשריו עם ערבים, במטרה להשתיק מתנגדים.
- **קורבנות:** 1 נרצח.
- **מקור:** מכון ללימודי פלסטין.

- **סיווג טרור:** רצח אזרח בשל אמונותיו הפוליטיות כדי להפחיד מתנגדים הוא טרור, דומה לחיסולים ממוקדים של הבריגדות האדומות. המיקוד האידיאולוגי תואם להגדרות מודרניות.
- **נובמבר 1944: רצח לורד מוין (קהיר)**
 - **פרטים:** לח"י רצחה את לורד מוין, שר המדינה הבריטי למזרח התיכון, ואת נהגו בקהיר, מאחר שראתה בו מכשול להגירה יהודית ולמדינתיות.
 - **קורבנות:** 2 נרצחו.
 - **מקור:** רצח לורד מוין.
 - **סיווג טרור:** רצח פקיד אזרחי בחו"ל כדי לכפות על מעצמה קולוניאלית הוא טרור, דומה לחיסולים דיפלומטיים של ספטמבר השחור.
- **אוגוסט 1944: ניסיון התנקשות בסר הרולד מקמייקל**
 - **פרטים:** לח"י ניסתה להתנקש בסר הרולד מקמייקל, הנציב העליון הבריטי בפלסטין, כדי לשבש את השלטון הקולוניאלי. ההתקפה נכשלה.
 - **קורבנות:** אין.
 - **מקור:** אלימות פוליטית ציונית.
 - **סיווג טרור:** ניסיון לרצוח פקיד כדי להפחיד ממשלה הוא טרור, דומה לתוכניות כושלות של ה-IRA, למרות היעדר קורבנות.
- **פברואר 1946: תקיפה על שדות תעופה בריטיים**
 - **פרטים:** האצ"ל ולח"י השמידו 15 מטוסים ופגעו ב-8 בשלושה שדות תעופה בריטיים (לוד, קסטינה, כפר סירקין) כדי להחליש את השליטה הצבאית.
 - **קורבנות:** 1 נרצח (מבצע).
 - **מקור:** טרור יהודי תחת המנדט הבריטי.
 - **סיווג טרור:** מיקוד בנכסים צבאיים כדי לכפות על נסיגה בריטית תואם לטרור, דומה להתקפות ה-IRA על תשתיות צבאיות.
- **יוני 1946: הריסת תשעה גשרים**
 - **פרטים:** ההגנה, האצ"ל ולח"י הרסו תשעה מתוך אחת-עשרה גשרים שחיברו את פלסטין למדינות שכנות, ופגעו בלוגיסטיקה הבריטית.
 - **קורבנות:** לא דווחו קורבנות ישירים, אך הפרעה כלכלית משמעותית.
 - **מקור:** ארכיון פלמ"ח.
 - **סיווג טרור:** הרס תשתיות כדי לשתק את הממשל ולהפחיד הוא טרור, דומה לפיגועי הרכבת במדריד ב-2004.
- **יולי 1946: פיגוע במלון קינג דיוויד (ירושלים)**
 - **פרטים:** האצ"ל הפציצה את המטה המנהלי הבריטי, הרגה 91 (41 ערבים, 28 בריטים, 17 יהודים) ופצעה 45. האזהרות היו שנויות במחלוקת.
 - **קורבנות:** 91 נרצחו, 45 נפצעו.
 - **מקור:** פיגוע במלון קינג דיוויד.
 - **סיווג טרור:** הפצצת מבנה אזרחי-מנהלי היא טרור, דומה לפיגוע באוקלהומה סיטי ב-1995. האו"ם גינה זאת כטרור.
- **אוקטובר 1946: פיגוע בשגרירות הבריטית (רומא)**
 - **פרטים:** האצ"ל פוצצה 40 ק"ג TNT בשגרירות הבריטית ברומא, פצעה שניים ופגעה במבנה.
 - **קורבנות:** 2 נפצעו.
 - **מקור:** אלימות פוליטית ציונית.
 - **סיווג טרור:** הפצצת מטרה דיפלומטית בחו"ל להפחיד היא טרור, דומה לפיגוע בשגרירות האמריקאית בביירות ב-1983.
- **1946-1947: פיגועים בשווקים ערביים (חיפה, ירושלים)**

- **פרטים:** האצ"ל הפציצה שווקים ערביים, הרגה עשרות אזרחים פלסטינים והגבירה את המתחים הקהילתיים.
- **קורבנות:** עשרות נרצחו (מספרים מדויקים משתנים).
- **מקור:** מכון ללימודי פלסטין.
- **סיווג טרור:** מיקוד בשווקים אזרחיים כדי לעורר פחד הוא טרור, דומה לפיגועי אל-קאעידה בשווקים.
- **יולי 1947: חטיפה ותלייה של סמלים בריטיים**
 - **פרטים:** האצ"ל חטפה ותלתה את הסמלים הבריטיים קליפורד מרטין ומרווין פייס, מלכדה את גופותיהם, כנקמה על חברים שהוצאו להורג.
 - **קורבנות:** 2 נרצחו, 1 נפצע.
 - **מקור:** פרשת הסמלים.
 - **סיווג טרור:** חטיפה, הוצאה להורג ומלכוד של לא-לוחמים הוא טרור, דומה להוצאות להורג של בני ערובה על ידי דאעש.
- **אוגוסט 1947: פצצות במזוודות במלון סאכר (וינה)**
 - **פרטים:** האצ"ל פוצצה פצצות במזוודות במטה הבריטי בווינה, גרמה לנזק קל למטרות תעמולה.
 - **קורבנות:** לא דווחו.
 - **מקור:** אלימות פוליטית ציונית.
 - **סיווג טרור:** הפצצת מתקן ממשלתי בחו"ל להפחדה היא טרור, דומה להתקפות סמליות של הבריגדות האדומות.
- **אפריל 1948: טבח דיר יאסין**
 - **פרטים:** האצ"ל ולח"י טבחו ביותר מ-100 תושבי כפר פלסטינים, כולל נשים וילדים, בדיר יאסין, ופתחו את הנכבה.
 - **קורבנות:** 100–120 נרצחו.
 - **מקור:** טבח דיר יאסין.
 - **סיווג טרור:** טבח של אזרחים להפחדה ועקירה הוא טרור, דומה לטיהור אתני בבוסניה. עילן פפה מכנה זאת טיהור אתני.
- **ספטמבר 1948: רצח פולקה ברנדוט (ירושלים)**
 - **פרטים:** לח"י רצחה את מתווך האו"ם פולקה ברנדוט, שהתנגד לתוכנית החלוקה שלו.
 - **קורבנות:** 1 נרצח.
 - **מקור:** רצח פולקה ברנדוט.
 - **סיווג טרור:** רצח דמות נייטרלית של האו"ם לשיבוש השלום הוא טרור, דומה להתקפות על אנשי האו"ם.
- **אוקטובר 1953: טבח קיביה**
 - **פרטים:** יחידה 101 הישראלית, בראשות אריאל שרון, הרגה 69 פלסטינים, רובם אזרחים, בקיביה והרסה בתים.
 - **קורבנות:** 69 נרצחו.
 - **מקור:** טבח קיביה.
 - **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, טבח של אזרחים לענישה והפחדה היה טרור, דומה להתקפות בוקו חראם על כפרים. האו"ם גינה את חוסר המידתיות שלו.
- **אוקטובר 1956: טבח כפר קאסם**
 - **פרטים:** משטרת הגבול הישראלית הרגה 49 אזרחים פלסטינים, כולל 23 ילדים, על הפרת עוצר שלא הוכרז.
 - **קורבנות:** 49 נרצחו.
 - **מקור:** טבח כפר קאסם.

- **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, טבח של אזרחים על אי-ציות היה טרור, דומה לטיהורים של מיליציות.

- **דצמבר 1968: פשיטה על נמל התעופה הבינלאומי של ביירות**

- **פרטים:** ישראל השמידה 13 מטוסים אזרחיים בנמל התעופה של ביירות כנקמה על התקפה של אש"ף.
- **קורבנות:** אין, אך שיבוש משמעותי.
- **מקור:** פשיטה ישראלית 1968.
- **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, הרס תשתית אזרחית היה טרור, דומה להתקפה על נמל התעופה של רומא ב-1985. האו"ם גינה זאת.

- **פברואר 1973: טיסה 114 של Libyan Arab Airlines**

- **פרטים:** מטוסי קרב ישראליים הפילו מטוס אזרחי, הרגו 108, בטענה שזו הייתה טעות.
- **קורבנות:** 108 נרצחו, 5 שרדו.
- **מקור:** טיסה 114 של Libyan Arab Airlines.
- **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, הפלת מטוס אזרחי היה טרור, דומה לטיסה 17 של Malaysia Airlines. האו"ם סיווג זאת כפשע מלחמה.

- **1972-1988: מבצע זעם האל**

- **פרטים:** המוסד רצח מנהיגי אש"ף, עם קורבנות אזרחיים (למשל, אחמד בושיקי).
- **קורבנות:** מעל 20 נרצחו, כולל אזרחים.
- **מקור:** מבצע זעם האל.
- **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, חיסולים חוץ-משפטיים בחו"ל עם נזקים משניים היו טרור, דומה לפעולות של ספטמבר השחור.

- **ספטמבר 1982: טבח סברה ושתילה**

- **פרטים:** ישראל אפשרה למיליציות הפלנגות לטבוח ב-460-3,500 אזרחים פלסטינים ולבנונים בביירות.
- **קורבנות:** 3,500-460 נרצחו.
- **מקור:** טבח סברה ושתילה.
- **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, אפשרות טבח של אזרחים הייתה טרור, דומה לשותפות ברצח עם. ועדת כהן החזיקה את ישראל כאחראית.

- **אוקטובר 2001: הרס נמל התעופה הבינלאומי יאסר ערפאת**

- **פרטים:** ישראל הפציצה את נמל התעופה של עזה, הפכה אותו לבלתי שמיש, בטענה לשימוש צבאי.
- **קורבנות:** אין ישירים, שיבוש משמעותי.
- **מקור:** נמל התעופה הבינלאומי יאסר ערפאת.
- **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, הרס תשתית אזרחית היה טרור, תוך פגיעה במדינתיות.

- **2008-2024: מבצעים צבאיים בעזה (עופרת יצוקה, צוק איתן ועוד)**

- **פרטים:** המבצעים הרגו אלפים (למשל, 1,166-1,417 בעופרת יצוקה, 926 אזרחים; 2,125-2,310 בצוק איתן, 1,617 אזרחים).
- **קורבנות:** אלפים נרצחו, רובם אזרחים.
- **מקור:** בצלם, דוח גולדסטון.
- **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, הפצצת אזורים עירוניים עם אבדות אזרחיות מסיביות הייתה טרור, דומה להתקפות אל-קאעידה על ערים.

- **2010-2022: מבצעים חשאיים באיראן**

- **פרטים:** המוסד רצח מדעני גרעין (למשל, מוחסן פחריזאדה) וביצע מתקפות סייבר (למשל, סטוקסנט).

- **קורבנות:** 5-7 מדענים נרצחו.
 - **מקור:** רצח מוחסן פחריזאדה.
 - **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, חיסולים ממוקדים ומתקפות סייבר בחו"ל היו טרור, דומה לחיסולים של חיזבאללה.
 - **1 באפריל 2024: תקיפה על שגרירות איראן בדמשק**
 - **פרטים:** תקיפה אווירית ישראלית כוונה לבניין ליד שגרירות איראן בדמשק, שתואר כנספח קונסולרי, הרגה שבעה חברי משמרות המהפכה, כולל המפקד הבכיר מוחמד רזא זאהדי ותת-אלוף מוחמד האדי חאג' רחימי, ועוד חמישה קצינים. התקיפה הרסה את הבניין, והפרה חסינות דיפלומטית לפי המשפט הבינלאומי. איראן האשימה את ישראל, שלא הגיבה, והבטיחה נקמה.
 - **קורבנות:** 7 נרצחו.
 - **מקור:** וושינגטון פוסט, NPR.
 - **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, הפצצת מתקן דיפלומטי והריגת פקידים היו טרור, דומה לפיגועים בשגרירויות ארה"ב ב-1998. הפרת הריבונות ומעמדם המוגן של אזרחים מאשרת את אופייה הטרוריסטי.
 - **31 ביולי 2024: רצח אסמאעיל הנייה (טהרן)**
 - **פרטים:** אסמאעיל הנייה, המנהיג הפוליטי של חמאס, ושומר ראשו נרצחו בבית אירוח בניהול צבאי בטהרן במהלך ביקור דיפלומטי להשבעת נשיא איראן עם דרכון דיפלומטי. דיווחים מצביעים על פצצה או תקיפת טיל שהופעלה מרחוק, המיוחסת למוסד הישראלי. איראן וחמאס האשימו את ישראל, שלא אישרה. התקיפה השפילה את מנגנון הביטחון האיראני, והובילה למעצרים והבטחות לנקמה.
 - **קורבנות:** 2 נרצחו.
 - **מקור:** ניו יורק טיימס, אל ג'זירה, ג'רוזלם פוסט.
 - **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, רצח מנהיג פוליטי במהלך ביקור דיפלומטי בבירה זרה היה טרור, דומה לרציחות של ספטמבר השחור במינכן. הפרת ההגנות הדיפלומטיות והכוונה לשבש שיחות שלום מאשרות את מעמדו הטרוריסטי.
 - **מאי 2025: תקיפה על נמל התעופה הבינלאומי של צנעא**
 - **פרטים:** ישראל השביתה את נמל התעופה של צנעא, פגעה ב-3 מטוסים אזרחיים והרגה 3+, כנקמה על התקפה חותית.
 - **קורבנות:** 3+ נרצחו.
 - **מקור:** BBC.
 - **סיווג טרור:** אם בוצע על ידי גורם לא-מדינתי, תקיפה על תשתית אזרחית עם הרוגים הייתה טרור, דומה לשיבושים של ה-11 בספטמבר.
- קטלוג זה – ממעשי החיסול ב-1924 ועד להתקפות הדיפלומטיות ב-2024 – מדגים את תלותה של ישראל באלמות לכפייה, הפחדה ועקירה, התואמת לטרור אם בוצעה על ידי גורמים לא-מדינתיים. מספר הקורבנות האזרחיים (למשל, דיר יאסין, עזה) והמיקוד באתרים דיפלומטיים (למשל, דמשק, טהרן) מחזקים את מורשתה הטרוריסטית.

פרק 3: הצביעות של תיוג הטרור של ישראל

הרשומה בת מאה השנים של ישראל של אלימות – הרג אזרחים בדיר יאסין, הפצצת שגרירויות בדמשק וחיסול דיפלומטים כמו הנייה – נמצאת בניגוד חריף להרגל הלא-זהיר שלה לתייג נשים, ילדים, עובדי סיוע הומניטרי ועיתונאים פלסטינים כטרוריסטים, לעיתים קרובות ללא הוכחות. בעזה (2008-2024), ישראל תייגה קהילות שלמות כ"מבצרי טרור", הפציצה בתי ספר, בתי חולים ומקלטי האו"ם, והרגה אלפים (למשל, 926 אזרחים בעופרת יצוקה, 1,617 בצוק איתן, לפי בצלם). ההתקפה ב-2024 על World

Central Kitchen (7 עובדי סיוע נרצחו) והרצח ב-2022 של העיתונאית של אל ג'זירה שירין אבו עאקלה, שנדחתה כ"קשורה לטרוריסטים" ללא הוכחות, ממחישים דפוס זה. ההתקפה על שגרירות דמשק ב-2024 ורצח הנייה, שמיקדו בדמויות דיפלומטיות מוגנות, חושפות עוד יותר את זלזולה של ישראל בנורמות בינלאומיות תוך האשמת אחרים בטרור.

צביעות זו נטועה בסירובה של ישראל להתעמת עם מקורותיה הטרוריסטיים. מנהיגים כמו מנחם בגין (אצ"ל, פיגוע קינג דיוויד) ויצחק שמיר (לח"י, רצח ברנדוט) הפכו לראשי ממשלה, ופשעיהם כונו מחדש "מאבק לחירות". בינתיים, התנגדות פלסטינית, אפילו לא-אלימה, מסווגת כטרור, תוך דה-הומניזציה של הקורבנות כדי להצדיק זוועות. סיווגה של ישראל ב-2021 של שש ארגונים לא-ממשלתיים פלסטיניים כ"ארגוני טרור" חסר הוכחות וזכה לגינוי האו"ם. על ידי הקרנת תווית הטרור, ישראל מסיטה את הביקורת מפעולותיה שלה – טבח, פיגועי שגרירויות וחסיוולים – ומנציחה מעגל של אלימות שבו מוות של אזרחים נדחה כנזק משני. סטנדרט כפול זה, המגן על מדינה שנבנתה על טרור תוך הפללת אחרים, מדגיש את זהותה של ישראל כמדינת טרור.

סיכום

היסטוריית ישראל, מחיסולי המיליציות הציוניות בשנות ה-20 ועד להתקפותיה על מטרות דיפלומטיות בדמשק וטהרן ב-2024, היא קמפיין בלתי פוסק של אלימות שהיה מסווג כטרור אם בוצע על ידי גורמים לא-מדינתיים. מטבח של אזרחים בדיר יאסין, דרך הפצצת שגרירות איראן ועד לרצח אסמאעיל הנייה במהלך ביקור דיפלומטי, מעשים אלה – המכוונים נגד אזרחים, תשתיות ודמויות מוגנות – משקפים את הטקטיקות של קבוצות טרור ידועות לשמצה. עם זאת, ישראל מתייגת ללא בושה אזרחים פלסטינים, עובדי סיוע ועיתונאים כטרוריסטים ללא הוכחות, וחושפת צביעות מגעילה השורשית במקורותיה הטרוריסטיים הלא-מוכרים. סטנדרט כפול זה, בשילוב עם מאה שנים של זוועות מתועדות, מסמן את ישראל כמדינת טרור, המסתירה את אלימותה תחת מעטה של הגנה עצמית. הקהילה הבינלאומית חייבת להחזיק את ישראל באחריות, תוך יישום אותם סטנדרטים על מעשיה כמו על כל ארגון טרור, כדי לסיים את מעגל זה של אלימות וצביעות.